

Aleksis K

Eräs ihmiskohtalo

– Ei mutta Hillevi! Onpa kiva nähdä sinuakin. Sinua ei ole näkyntäkään pitkään aikaan näissä ompeluseuroissa.

– No ei ole tullut käydyksi, kun on ollut kaikenlaista...

– Sanopa muuta. Se ei ole helppoa olla näinä päivinä ministerinrouva. Sitä on sitä menoa joka ilta, että hyvä jos ennättää kampaajalla käydä.

– Onhan se niinkin...

– No mutta mikä sulla oikein on? Ihan kuin siipi maassa, vaikka sentään tuommoisessa asemassa. Piristy nyt, hyvä ihminen!

– En minä oikein tiedä... Kun on ollut vähän sellaista...

– Höpsistä! Pää pystyyn vain ja surut pois puserosta. Sullahan on niin hieno uusi puserokin, taitaa olla silkkiä oikein. Ja sinun turkkiasi minä katsoin jo heti eteisessä että jo pitää olla tyylikäs. Miehesikös sen sulle laittoi?

– Sehän se, niin. Kyllähän se turkkeja, mutta...

– Mutta mitä? Ei kuule, nyt minä en sinua enää ymmärrä. Hyvänen aika, sinullahan on ihan tippa silmässä. Kuule kerro nyt kaikki ihan kaikessa rauhassa, näin tyttöjen kesken. Mennään tuonne naistenhuoneeseen...

– Niin kun... En minä tiedä, kehtaako sitä... kun se tuntuu niin pahalta.

– Kyllä se on parasta kertoa, se se helpottaa. Minä melkein arvaankin – miehen kanssa on vaikeuksia, vai mitä? Ei ole koskaan kotona? Televisiosta vain

näkee, Eikö niin? Älä kuule väliä, sellaista se on meillä kaikilla, mutta se on vain kestettävä, yhteisellä asiallahan tässä...

– Ei, ei, ei se sitä ole. Paljon pahempaa...

– Pahempaa? Ai jaa, se haiskahtaa viinalle kun tulee kotiin myöhään yöllä?

– Ei sitäkään, eihän se paljon ota, mutta...

– Ohoh, nyt kyllä jo kuulostaa pahalta. Ettei sillä vain ole toista naista?

– Höh, millä aikaa se sellaisen olisi ehtinyt hankkia.

– Nyt en kyllä enää osaa arvaata. Kerro jo ihmeessä, mikä sitä vaivaa. Kukaties minä voin vaikka auttaa.

– Nyyh... No kun se... se on... tai siis se ei ole...

– Siis mitä ei ole? Kakaise nyt ulos vaan.

– No kun se on jäävitön! Byääh! Se ei ole yhdessäkään hallintoneuvostossa, bäää-byääh! Eikä se siis niinku voi erota mistään, vonk-vonk-vonk! Sen pitää istua vain hallituksessa kaikki yöt ja päättää siellä niitä inhottavuuksia, määäärrh!

– Ei voi olla totta! Hyvänen aika, ja kansakoulupohjalla... Enhän minä arvannut! Tyttö rukka. Anteeksi, anteeksi kamalasti, en minä olisi kysellyt, jos olisin tiennyt. Mutta anna nyt itkun tulla, nojaa siihen minun olkaani vasten ja pura kaikki... itketään yhdessä, ja korjataan meikit sitten jälkepäin... nooiin, kyllä se siitä...